

arbejdsgruppe har indstillet kommer med i stk. 4 til § 2, er det rigtigt, som fru Birthe Rønn Hornbech slår fast, at jeg vil fremføre argumenter for, at det er et meget, meget snævert anvendelsesområde, som stk. 4 vil kunne få.

Det er jo fastslået i loven, at det, som arbejdsgruppen har forholdt sig til, og det, der er gældende i loven f.eks. om disciplinære påtaler, dér vil det ikke være muligt for justitsministeren at udnytte bemyndigelsen til pludselig at sige, at disciplinære advarsler eller andet nu også skal gælde for menige offentligt ansatte.

Det vil ikke være muligt for justitsministeren at udnytte den bemyndigelse til at tage de ting ind under aktindsigtsbestemmelserne, som allerede er undtaget i det lovforslag, som her behandles. Det er alene en garanti for, at hvis der kommer ting i fremtiden, som er fuldstændig uforudsete på nuværende tidspunkt, så kræver det ikke en egentlig lovbehandling med tre behandlinger i Folketinget, for at der kan gives en udvidet adgang til aktindsigt.

Det er jo ikke en bestemmelse, som jeg som minister higer efter at få. Jeg ville ønske, at alt var klappet og klart, når der blev stemt om dette her lovforslag, at alt havde kunnet vurderes både af arbejdsgruppen og af Folketinget.

Men jeg mener, at hvis det pludselig viser sig, at der altså er et område, som var uforudset, da man havde arbejdsgruppen, så er det til gengæld her muligt for ministeren efter en høringsrunde at drage det ind under aktindsigtsbestemmelserne. Der er selvfølgelig indgået et kompromis, som jo også fru Birthe Rønn Hornbech antydede. Jeg vil gerne sige, at dette selvfølgelig er et kompromis mellem interesser; der er offentlighedsinteressen, der er mediernes og deres rolle i vores demokrati.

Jeg synes, at det er et godt kompromis, der er fundet. Og jeg vil sige, at med den meget snævre anvendelsesadgang, der her er tale om, er det en bemyndigelse, jeg vil være i stand til at leve med. Og jeg mener også, at de, der måtte komme efter mig som justitsminister, vil være i stand til at administrere det.

Fru Anne Bastrup var inde på spørgsmålet om meroffentlighedsprincippet. Jeg vil blot benytte lejligheden til at sige, at det her lovforslag ikke antaster meroffentlighedsprincippet på nogen måde. Meroffentlighedsprincippet er jo et princip, hvor det ikke er et retskrav, at man har ret til meroffentlighed, og hvor der direkte kan siges nej, hvis der kan være tale om brud på tavshedspligten. Det er altså noget, der

skal vurderes af den enkelte myndighed, om der her kan gives meroffentlighed, men dette lovforslag antaster ikke meroffentlighedsprincippet.

Hr. Tom Behnke var med baggrund i en anonymiseret konkret sag, som blev forelagt her fra Folketingets talerstol, inde på spørgsmålet – sådan forstod jeg det i hvert fald – om massebegæringer. Jeg kan sige, at det har arbejdsgruppen behandlet i sin betænkning på side 73. Dér har man forholdt sig til massebegæringer – også med baggrund i Justitsministeriets vejledning, hvor der er mulighed for undtagelser fra aktindsigt i helt konkrete sager, hvor det vurderes, at det er et meget stort og ressourcekrævende arbejde, og at den, der søger massebegæring, har en meget beskeden interesse i sagen, og dér kan den offentlige myndighed afvise sådanne massebegæringer om aktindsigt i personalesager.

Jeg skal slutte med at sige tak til alle, der har givet tilsagn om at bidrage positivt til en hurtig udvalgsbehandling. Det håber jeg vil være tilfældet, fordi loven så kan træde i kraft efter bekendtgørelse i Lovtidende. Og jeg mener, det er en lov, som de offentligt ansatte glæder sig til, for den kan afklare de spørgsmål, som rører sig i deres dagligdag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, der var en enkelt ting, som flere ordførere rejste, som ministeren ikke forholdt sig til i sin besvarelse, nemlig spørgsmålet om, hvorfor disciplinærstraffe kun skal offentliggøres, hvis det er folk, der er på chefniveau – dvs. ikke f.eks. på fuldmægtigniveau eller på noget andet niveau, men altså på chefniveau – og hvorfor de kun skal bevares i to år. Jeg synes, det ville være relevant for den videre politiske gang, hvis vi fik nogle politiske argumenter for det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er utrolig tilfreds med, at arbejdsgruppen har afgrænset det at kunne få aktindsigt i disciplinære reaktioner til chefgruppen. Det hænger sammen med, at jeg mener, at man som borger i den klage over behandlingen af konkrete sager, som kunne give anledning til at begære aktindsigt, må gå til selve indholdet i den afgørelse, der er truffet hos myndighederne.